

Канатоходці

Іван Малкович

Над прірвою — сумні канатоходці
щоночі хилиткий долають шлях,
хоч дроту, по якому йдуть вони, не видно,
як, зрештою, і їх самих; і лиш тваринний жах
висить над прірвою: у цій нічній коробці
всі пристрасті спокійні, як повидло...
Щоночі хтось паде, і не один,—
колись бо кожен з них зірватись мусить,—
та все ж ідуть і йдуть — не меншає їх плин:
ступивши, вже ніхто не може повернутись.